

Kontrola Zagłębia Ruhry

musi być wykonywana wspólnie przez cztery zwycięskie mocarstwa

Postulaty ministra Mołotowa na konferencji w Moskwie

Na posiedzeniu Wielkiej Czwórki w Moskwie minister spraw zagranicznych Związku Radzieckiego W. Mołotow wygłosił wielkie przemówienie programowe w sprawie Niemiec. Mowę ministra Mołotowa cytujemy poniżej według sprawozdania Polskiej Agencji Prasowej.

MOSKWA (PAP). Wysłuchaliśmy właśnie ważnego oświadczenia ministra Be-
vina — rozpoczął swe przemówienie min.
Mołotow. Rząd Radziecki rozpatrzy u-
ważnie to oświadczenie. W moim prze-
mówieniu dzisiejszym wyłożę punkt wi-
dzienia rządu radzieckiego na główne za-
gadnienia, poruszone przez ministra Be-
vina. Konferencja poczdamska opracowa-
ła zasadnicze postulaty, na których opie-
rać się miała polityka gospodarcza wo-
bec Niemiec, wychodząc z założenia, że
Niemcy powinny być traktowane jako
całość pod względem gospodarczym i że
stosownie do tej zasady powinna być
prowadzona polityka czterech mocarstw
w odniesieniu do wszystkich zagadnień
życia gospodarczego Niemiec.

Wspólna polityka gospodarcza państw
sprzymierzonych na terenie Niemiec mia-
ła umożliwić zaspokojenie potrzeb poko-
lowych narodu niemieckiego w równej
mierze, jak umożliwić Niemcom wyko-
nanie zobowiązań, nałożonych na Niem-
cy przez mocarstwa sprzymierzone, nie
wyłączając śmiat reparacyjnych. Jedno-
cześnie polityka ta miała zmierzać do
zniszczenia potencjału wojennego Nie-
miec.

Dla osiągnięcia tego celu należało sko-
ordynować działania państw sprzymie-
rzonych i jednolicie rozwiązać zagadnie-
nia takie, jak: rozwój pokojowy przemy-
słu i gospodarki rolnej, organizacja sy-
stemu pieniężnego i bankowego, rozwój
handlu wewnętrznego, organizacja trans-
portu itp.

Aby przemysł pokojowy w Niemczech,
który od dawna odgrywał poważną rolę
w międzynarodowym życiu gospodar-
czym oraz handlu międzynarodowym,
mógł przynieść korzyści i innym naro-

dom, potrzebującym węgla niemieckie-
go, metali i wyrobów przemysłowych,
należało stworzyć warunki sprzyjające
eksportowi z Niemiec.

Na konferencji berlińskiej sześć rządów
radzieckiego, generalissimus Stalina za-
proponował utworzenie centralnej admi-
nistracji w Niemczech, której działania
byłoby w stanie zagwarantować jedno-
lity system w administracji i życiu go-
spodarczym tego kraju.

Uchwały konferencji berlińskiej zmie-
rzały do utworzenia szeregu departa-
mentów centralnych, obejmujących całe
Niemcy, mianowicie w dziedzinie prze-
mysłu, finansów, transportu, komunikacji,
handlu zagranicznego. Na czele każdego
departamentu miał stać sekretarz stanu,
sprawujący swój urząd pod kontrolą
Rady Kontrolnej. Jednakże uchwała ta,
do której rząd radziecki przywiązywał

i przywiązuje doniosłe znaczenie, nie zo-
stała zrealizowana.

W niektórych strefach często były
wcielane w życie rozporządzenia, stojące
w przeciwieństwie do zasady traktowa-
nia Niemiec, jako całości pod względem
gospodarczym. Rozporządzenia te były
realizowane w drodze akcji jednostron-
nej, bez oglądania się na Radę Kontroli,
na którą mocarstwa sprzymierzone zło-
żyły obowiązek realizowania uchwał
konferencji berlińskiej.

Jak wszystkim wiadomo, Zagłębie
Ruhry, w którym skupia się 3/4 przemy-
słu węglowego i metalowego w Niem-
czech, było główną bazą militarysty nie-
mieckiego i posiadało decydujące zna-
czenie dla agresji ze strony Hitlera.

Dlatego też jest rzeczą nieodzowną, by
ważne kroki, podejmowane w stosunku
do tego przemysłu były wcielane w życie
za zgodą Rady Kontroli.

W istocie rzeczy jednak nie miało to
miejsca. Już w grudniu roku 1945 zarząd
brytyjski przejął wszystkie kopalnie wę-
gla w Zagłębiu Ruhry, stawiając Radę
Kontroli przed faktem dokonanym. Rada
Kontroli dotychczas nie posiada dosta-

Minister Mołotow

tecznych materiałów, by zdać sobie spra-
wę ze znaczenia kroków, przedsięwzię-
tych przez zarząd brytyjski wobec prze-
mysłu węglowego w Zagłębiu Ruhry. W
sierpniu 1946 roku zarząd brytyjski po-
stawił Radę Kontroli przed nowym fak-
tem dokonanym. Tym razem zarząd bry-
tyjski posunięciem jednostronnym przejął
(Dalszy ciąg na str. 2-ej)

Więzy słowiańskiego braterstwa

Uroczysta akademія w Warszawie w 1-szą rocznicę polsko-jugosłowiańskiego sojuszu

WARSZAWA (PAP) — Z okazji
pierwszej rocznicy podpisania układu o
pomocy wzajemnej między Polską a fe-
deracyjną ludową Republiką Jugosławii,
dnia 18 bm. — staraniem towarzystwa
przyjaźni polsko-jugosłowiańskiej w sali
„Roma” w Warszawie odbyła się uroczy-
sta akademія. Na akademię przybyli
członkowie rządu R.P. z ministrem
Spraw Zagranicznych Modzelewskim,
generalicja i przedstawiciele W.P. z za-

stępca szefa sztabu głównego gen. Mos-
sorem, przedstawiciele korpusu diploma-
tycznego z dziekanem ambasadorem
ZSRR Lebediewem, przedstawiciele
władz miejskich z wiceprezydentem War-
szawy płk. Kotwica - Skrzypkowskim
oraz liczne delegacje organizacji polity-
cznych, społecznych i młodzieżowych.

Akademія rozpoczęła się odegraniem
hymnów narodowych obu zaprzyjaźnio-
nych państw. Prezes zarządu głównego

towarzystwa przyjaźni polsko-jugosło-
wiańskiej, min. Grubecki wygłosił prze-
mówienie inauguracyjne, w którym mó-
wił o więzach współpracy i braterstwa,
łączących narody słowiańskie, podkre-
ślił znaczenie zawartych przez Polskę
sojuszów ze Związkiem Radzieckim, Ju-
gosławią i Czechosłowacją.

Z kolei wśród oklasków i okrzyków na
cześć przyjaźni polsko-jugosłowiańskiej
zabrał głos charge d'affaires ambasady
jugosłowiańskiej p. Dragovic. Dzień 18
marca 1946 r. głęboko wrył się w serca
narodów jugosłowiańskich — mówi p.
Dragovic. Umowa podpisana tego dnia
wyraża zdecydowanie wole narodów
Jugosławii i Polski, aby straszna prze-
szłość nigdy więcej się nie powtórzyła.
Wyciągnęliśmy naukę z przeszłości i
pragniemy zgodnie współpracować dla
utrwalenia pokoju.

Targi o wyspy Pacyfiku

Anglicy oponują przeciw powiernictwu Stanów Zjednoczonych

NOWY JORK (PAP). Na poniedział-
kowym posiedzeniu Rady Bezpieczeń-
stwa odbyła się dyskusja nad przyszłością
wysp na Pacyfiku, pozostających pod
mandatem Japonii, nad którym Stany
Zjednoczone domagają się przyznania im
powiernictwa.

Polemizując z poprawką australijską,
przedstawiciel Stanów Zjednoczonych
Warren Austin stwierdził, że Rada Bez-
pieczeństwa jest najwyższą władzą, je-
żeli chodzi o dalsze losy terenów strate-
gicznych i decyzje jej nie mogą być pod-
porządkowane postanowieniom jakiegokol-
wiek konferencji pokojowej.

Australia domaga się, aby umowa po-
wiernicza weszła w życie w dniu, w któ-
rym zostanie podpisany tymczasowy, lub
też ostateczny traktat pokojowy między
Japonią a państwami sojusznymi.

Delegat australijski Hasluck oświad-
czył, że jedyną zasadą, jaka delegacja
australijska stara się wprowadzić, jest
prawo udziału w pracach nad traktatem
pokojowym wszystkich państw, które
walczyły przeciwko Japonii. Przedsta-

wiciel Wielkiej Brytanii Cadogan oświad-
czył, iż rząd brytyjski ma wątpliwości,
czy istnieje podstawa prawna dla po-
wzięcia obecnie decyzji w sprawie umow-
y powierniczej.

Debatę została odroczone do piątku.

Pani Roosevelt o Trumanie

NOWY JORK (PAP). Wdowa po zmar-
łym prezydencie Stanów Zjednoczonych
pani Eleonora Roosevelt wyraziła ubole-
wanie z powodu omijania ONZ w pla-
nach pomocy Grecji i Turcji, wysunię-
tych przez prezydenta Trumana.

Pani Roosevelt oświadczyła, że cały
świat opiera swoje nadzieje na stały po-
kój na ONZ, a posunięcie prezydenta

Trumana napewno nie przyczyni się do
wzmocnienia siły tej organizacji.

Stany Zjednoczone powinny udzielić
Grecji pomocy przy odbudowie na pod-
stawie politycznej. Sprawa zaś, jak Gre-
cja mogłaby rozwiązać swoje trudności
wewnętrzne zgodnie z wolą większości
narodu, powinna być rozwiązana przez
Organizację Narodów Zjednoczonych.

Bidault u Stalina

LONDYN (obsł. wł.) — Generalissimus
Stalin przyjął na Kremlu w poniedziałek
ministra spraw zagranicznych Francji —
Georges Bidault. Rozmowa trwała około
półtorej godziny.

Min. Bidault był pierwszym uczestni-
kiem konferencji moskiewskiej, zaproszo-
nym przez Generalissimusa Stalina. Na
przyjęciu obecny był również minister
spraw zagranicznych ZSRR — Mołotow.

